

РОДОВО ИМЕННИЕ®

Година II, Брой 3(12)
16.I. - 22.I.2006

ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

цена 0.50 лв.

ПУТИН, МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА

в наследство не рушащите се, течещи и вонящи, изискващи постоянен ремонт и вложения каменни чували, а богати и цветущи имения, чиято цена година след година ще нараства в прилични размери.

Всичко е добре обосновано в достъпна форма от В. Мегре в серията от книги „Звънтящите кедри на Русия“, особено в петата книга „Кои сме ние?“ Желаящите могат да се убедят сами.

На стр. 3

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща и двор с размер от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, лозе, поляна), включваща домашните и горските животни, по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълнен с етери въздух. Носи им радост и здраве, независимост от социалната и политическата система и свобода на потомците от тях.

Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложените и дарованията им, за да израснат мислещи и способни на щастие хора. С всяка изминала година родовото имение увеличава своята парична стойност, ставайки безценно за децата и внуците.

НИМЕ СМЕ ЧАСТ ОТ ЗЕМЯТА

Отговор на индианския вожд Сиатъл до "президента на САЩ Франклин Гърс, който през 1855 г. предлага на племето дуаиш белите да купят земята им, а те да се преселят в резерват

Големият вожд ни праща известие, че иска да купи земята ни. Големият вожд ни праща думи на приятелство и добра воля. Това е много любезно от неговата страна, защото ние знаем, че той няма нужда от нашето приятелство.

Ние ще разгледаме неговото предложение. Защото разбираме, че ако не продадем земята си, ще дойде белият човек с пушката и ще си я вземе сам.

Но как може човек да купи небето? Или да продаде топлината на земята? Такава представа е чужда за нас. След като ние не притежаваме чистотата на въздуха, нито блясъците на водата, как можете да ги купите от нас?

Но ние ще вземем решение по въпроса. Големият вожд във Вашингтон може да вярва на думата на вожд Сиатъл - те са така сигурни както кръговратът на годишните времена. Моите думи са като звездите. Те не падат.

Всяка педя от тази земя е свята за моя народ. Всеки сияен бор, всяка песъчинка край брега, всяка мъгличка в тъмните гори, всяка поляна, всяко жуцащо насекомо е нещо свято в мислите на моя

народ.

Сокът, който се стича по дърветата, носи спомени на червения човек.

Мъртвите на белите забравят родната си страна, когато белите отиват нататък да бродят под звездите. Нашите мъртви

никога няма да забравят тази земя. Тя е майка на червения човек.

Ние сме част от земята и тя е част от нас. Ухаещите цветя са ни сестри. Сръндакът, конят и големият орел са наши братя. Планинските скали, тучните ливади, топлината на конете и хората - всички принадлежат към едно семейство.

И когато Големият вожд във Вашингтон ни праща известие, че смята да купи нашата земя, той иска твърде много от нас. Големият вожд ни казва, че е приготвил за нас едно място, където ще можем да живеем удобно и приятно. Той ще бъде наш баща, а ние - неговите деца. Нима това е възможно? Господ обича вашия народ. Той изостави своите червени деца.

Той изпраща машини на белия човек, за да му помага в работата, гради му големи градове. Той прави вашия народ все по-силен ден след ден.

На стр. 8

МОЛИТВА ЗА БЪЛГАРИЯ

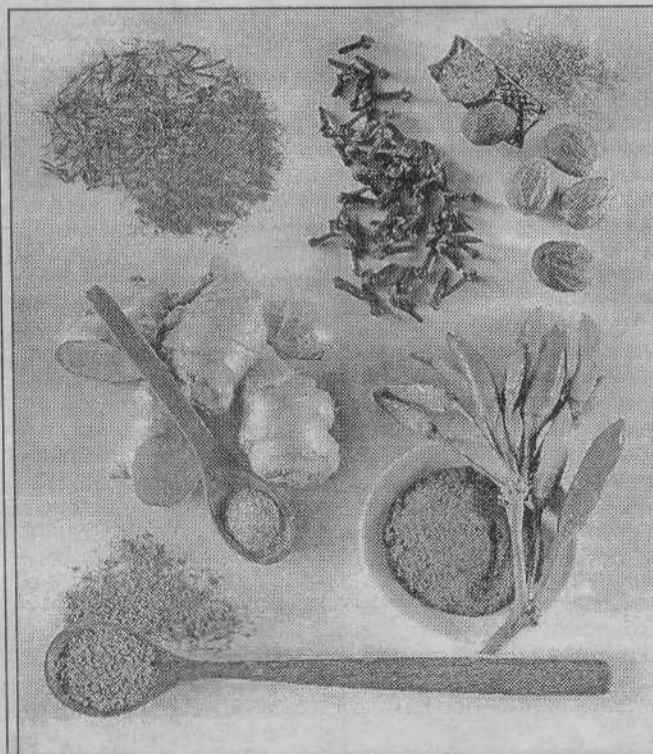
Господи, Боже наш, Ти, Който бдиш над света, чуй нашата утринна молитва, озари ни с лъча на могъщия Си Дух и разпали в сърцата ни искрата, която Си вложил в нас. Укрепи в гърдите ни пламъка на Свободата и Правдата. Просвети ни да бъдем смели и доблестни българи, достойни за своя славен род, за твоята велика Милост. Ти, Който Си вдъхновил за светли дела нашите духовни първенци; Ти, Който Си благославял мечата на нашия воин и Си го водил към подвизи и величие. Господи, Ти няма да забравиш и нас. Простри десницата Си над нас, да вървим по Твоя път с нашия избран народ и нашите братя - Твои верни, заседнали в своята земя по Твоя Воля. Дай ни сила да живеем, да работим за благото и величието на Отецеството ни. Дай на нашата скъпа Родина твърдост в изпитанията, воля за живот и вяра в нейния успех, за да летим през вековете, водени от своя мъдър Баща към победа и възход, към могъщество и вечност, за Твоя слава.

Амин.

Действието на подправките върху тялото и по-конкретно върху храносмилането се възприема много бързо от хората. В подправките има вещества, които стимулират храносмилането, понижават кръвното налягане или действат добре на черния дроб. Този вид въздействие на едно материално вещество върху също материалното тяло е нещо обичайно и привично за нас.

Силата на науката за лечение с подправки обаче не е в телесната сфера, а в мисловно-душевната. Подправките действат както на нашите умствени (духовни) функции като способност за концентрация и мислене, памет, така и върху душевния ни свят - нашия емоционален живот. Най-вероятно е даже телесните действия на подправките, които проличават особено при хронични оплаквания, да възникват по обиколен път през душевното въздействие. Дори класическата медицина, която в областта на изследванията си съвсем не е толкова

ПОДПРАВКИТЕ

традиционна, вижда все по-ясно, че тяло, душа и дух образуват една неделима цялост. Не се казва

ТИ ПОМНИШ ЛИ?

- Ти помниш ли градеца малък, в Родопите гнездото свил?
- Ти помниш ли гласеца сладък, дето казват, че от славеи овил?
- Ти помниш ли гората свежа, лъхаща на чуден аромат?
- Ти помниш ли на мен копнежа за чист, свеж и непорочен свят?
- Ти помниш ли очите влажни, пълни с надежда и любов?
- Ти помниш ли словата важни за живота хубав, светъл, нов?

Николина АЛЕКСИЕВА

ние, че изобщо няма чисто телесни болести, а че всички са душевно обусловени: ако в душата царя хармония, не могат да се появят болести. Когато душата страда, тя изразява това в болести.

Подобна гледна точка обяснява защо се поболяваме, когато имаме отрицателни чувства или натрапчиви мисли или тровим душата си. Болестта може да води началото си от всички тези три аспекта.

От това единство на тяло, ум (дух) и душа следва, че не е погрешно да лекуваме единия аспект, като въздействаме на другия. Душевните оплаквания могат да бъдат облекчени чрез въздействие в телесната сфера (напр. телесно ориентирана терапия, като дихателни упражнения) или в духовно-мисловната (напр. когнитивната психотерапия); по същия начин обаче телесните оплаквания могат да бъдат лекувани чрез въздействие в душевно-мисловната сфера.

На стр. 6

РЕВОЛЮЦИЯТА НА ЕДНА СЛАМКА - II ЧАСТ

(Въведение в натуралното земеделие) Масанобу ФУКУОКА

Като младеж м-р Фукуока е напуснал родния си дом и е дошъл в Иокхоама, за да стане микробиолог. Той станал специалист по болестите върху растенията и в продължение на няколко години е работил в лаборатория като митнически селскостопански инспектор. Именно в това време, като млад човек на 25 години, м-р Фукуока е преживял това прозрение, което е оформило основата за неговата работа, станало е неговата жизнена задача, тема на тази книга „Революцията на една сламка“. Той напуснал работата си на митницата и се върнал в родното си село, за да изпита на своите собствени полета жизнеспособността на своите идеи.

Основната идея му дошла веднъж, когато той случайно минавал край старо поле, изоставено и неразоравано в продължение на много години. Там видял здрави кълнове на ориз, които пробивали през плевелиците от треви и плевели. Оттогава престанал да залива с вода своето оризово поле. Той престанал да сее ориза през пролетта и вместо това засявал семената през есента направо

върху повърхността на почвата, както те би трябвало да се разпръскват по естествен начин - просто да падат на повърхността на почвата от зрелите растения. Вместо да унищожава плевелите с помощта на разораване на почвата, се научил да контролира техния брой по пътя на постоянното поддържане на повече или по-малко постоянното покритие от бяла детелина и покриването с оризова и ечемична слама. Като се убедил, че такива условия благоприятстват развитието на културните растения, м-р фукуока се е старал колкото се може по-малко да се намесва в живота на растителните и животинските съобщества на своите полета.

В древни времена оризовите семена просто се разпръсквали по речната долина, залята от вода в сезона на мусоните. С течение на времето в долините на реките започнали да правят тераси за задържането на водата

след края на сезонния разлив. В съответствие с традиционния метод, който се използвал чак до края на Втората световна война, оризовите семена се засявали във внимателно приготвен разсадник. Компостът и торът се разпръсквали по полето, което след това се наводнявало, и след разораването почвата на разсадника придобивала консистенцията на грахова супа. Когато кълновете достигали приблизително до 20 см височина, ръчно ги пресаждали в полето. Опитен фермер можел да засади около 0,13 ха за ден, но почти винаги тази работа се е извършвала от много хора, които работели заедно.

След като оризът бил пресаден, леко разрохвали междуредицата, след това на ръка плевели и често покривали с тор. В продължение на три месеца полето се заливало с вода, като слой вода над повърхността на почвата достигал до 2,5 и повече сантиметри. Реколтата се събира-

ла на ръка със сърпове. Оризът бивал свързан в снопове и оставян да се суши за няколко седмици, след което се овършавал на дървени или бамбукови пръчки. От пресаждането до събирането на реколтата всеки дюйм от полето бил като минимум четири пъти минат с ръка. След прибирането на реколтата от ориз полето се разоравало повторно и от почвата се правели плоски гребени с ширина приблизително 0,5 метра, разделени от дренажни бразди. Семената на ръжта или ечемика се разпръсквали по повърхността на гребените и се заравяли в почвата. Такова сеитбоображение е било възможно само при добро планиране на работата и постоянна грижа за осигуряването на полетата с органични торове и най-важни хранителни вещества. Интересно е да се отбележи, че използвайки традиционния метод, японските фермери отглеждали ориз и зимни зърнени култури всяка година

на едно и също поле в продължение на столетия, без да се намалява плодородието на почвата.

Признавайки много ценни постижения на този метод, м-р Фукуока предполага, че той включва в себе си някои неща, без които може да се мине. Той говори за свой собствен метод като за метод за „неправене на нищо“ и смята, че даже „неделният фермер“, като го използва, може да отгледа достатъчно храна за своето семейство. Но той няма предвид, че този метод за отглеждане на култури изключва всякакви усилия. Неговата ферма се държи върху графика на редовната работа на работниците в полетата. Това, което се прави, трябва да се прави своевременно и с разбиране. Ако фермерът е решил, че на този участък от земята трябва да расте ориз или зеленчуци, и е засял семена, то това означава, че той е поел върху себе си отговорността за този участък от земята. Да разрушиш

природата и след това да я захвърлиш - това е безотговорно и пагубно.

През есента м-р фукуока изсипва семена от ориз, бяла детелина и зимни зърнени култури едновременно на едно и също поле и ги покрива с дебел слой оризова слама. Ечемикът (или ръжта) и детелината израстват веднага, а семената на ориза се намират в покой до пролетта.

Докато зимните зърнени култури растат и зреят на пониските полета, център на активна работа стават градините по склоновете на хълмовете. Събирането на цитрусите продължава от средата на ноември до април.

Ръжта и ечемикът се събират през май и се разстилат за изсушаване за седем-десет дни. След това ги овършават, отиват и се събират в чували за изсушаване. Сламата се разстила на полето, като покрива почвата. Водата се държи върху полетата за кратко време в периода на юнските мусонни дъждове, за да се отслабят детелината и плевелите и да се даде възможност на ориза да порасте през сламеното покритие.

На стр. 4-5

(13) - - - -

АНАСТАСИЯ

Според твърденията на Анастасия в текста на книгата са заложили съчетания от букви и комбинации от думи, КОИТО ВЛИЯТ БЛАГОТВОРНО НА ХОРАТА. Това влияние може да бъде усетено само по време на четенето, когато на слуха не въздействат звуци, които се издават от изкуствени уреди и механизми.

Естествените звуци-песенето на птиците, ромоленето на дъжда, шумоленето на листата на дърветата-помагат за положителното въздействие.

(Продължение от миналия брой)

- Може би трябва по някакъв начин да се упражняваме? Да се разработят някакви упражнения?

- Би могло с помощта на тренировки. Само че знаеш ли, Владимир, има още едно задължително условие, за да бъде подвластен малкият лъч на волята...

- Какво условие още? - Непременно е необходима чистота на помислите, а силата на лъча зависи от силата на светлите чувства.

- Хайде пак! Сякаш всичко беше започнало да се изяснява... Какво общо има чистотата на помислите? Светлите чувства?

- Те са енергията на малкия лъч.

- Край, Анастасия. Вече не ми е интересно. После ти ще добавиш и още нещо.

- Вече ти казах основното.

- За казането си казала, но условията са малко повечко. Дай да си говорим за нещо друго. Нещо по-простичко.

***
По цял ден Анастасия е заета с размисления, с моделиране на всевъзможни ситуации, които се разиграват в нашия минал, настоящ и бъдещ живот.

Анастасия притежава колосална памет. Тя помни множество хора и техните преживявания, които е виждала в своите представи или с помощта на малкия си лъч. Като гениална актриса тя може да имитира походката им, гласа им и да мисли като тях. Тя концентрира в себе си жизнения опит на множество хора от миналото и настоящето. Като използва този опит, моделира бъдещето и помага на другите. Прави това от голямо разстояние с помощта на невидимия лъч. Тези, на които оказва помощ под формата на подсказване, решение или излекуване, дори и не подозират за нейната помощ.

После разбрах, че таква невидими с невъоръжено око лъчи, само че с различна сила, излизат от всеки човек. Академик Акимов ги е снимал със специален уред и е публикувал снимките в списание „Чудеса и приключения“. За съжаление ние не можем да ги ползваме така, както може тя. В науката явление, подобно на този лъч, се нарича торсионно поле.

***
Мирогледът на Анастасия беше необичаен и интересен.
- Какво е това Бог,

Анастасия? Съществува ли той? Ако да, тогава защо никой не Го е виждал?

- Бог - това е междупланетният Разум, Интелектът. Той не се намира в единна маса. Едната Му половина се намира в нематериалния свят на Вселената. Това е комплекс от всички енергии. Втората Му половина е разпръсната на Земята във всеки човек. Тъмните сили се стремят да блокират тези частички.

- Според теб какво очаква обществото ни?

- В перспективата - осъзнаване на цялата пагубност на технократичния път на развитие и връщане към първоизточниците.

- Искаш да кажеш, че всички наши учени са недоразвити същества, които ни водят към задънена улица?

- Искам да кажа, че чрез тях се ускорява процесът, а значи и осъзнаването на неверния път.

- И какво? Всички машини и къщи строим напразно, така ли?

- Да.

- Не ти ли е скучно да живееш тук сама, Анастасия? Сама, без телевизор и телефон?

- Какви примитивни неща назова току-що. Всичко това човек е имал още от самото на-

чало, но в по-съвършен вид. Имам го и аз.

- И телевизор, и телефон ли?

- Е, какво е това телевизор? Апарат, с помощта на който на почти атрофиралото човешко въображение се поднася някаква информация и се показват картинки и сюжети. Аз мога с помощта на своето въображение да рисувам всякакви сюжети, всякакви картинки, да разигравя най-невероятните ситуации и при това сама да участвам в тях, да повлияя някак си на сюжета. Ох, май неясно се изразих, нали?

- А телефонът?

- Човек може да разговаря с друг човек без помощта на телефона. За това е необходима само воля, желанието на двамата и развито въображение.

Концертът в тайгата

Аз ѝ предлагам да дойде с мен в Москва и да се яви по телевизията.

- Представи си, Анастасия, с твоята красота ти би могла да бъдеш фотомодел, манекенка на световно равнище.

И тогава разбрах, че нищо земно не ѝ е чуждо и като на всяка жена

ѝ е приятно да бъде красавица. Анастасия се размисля.

- Най, най-красивата, така ли? - отново попита тя и като дете започна да се бапамосва, ходейки по поляната и имитирайки ходенето на манекенките по подиум.

Стана ми смешно от това как имитираше манекенка, замаяйки крак след крак при ходенето и показвайки въображаеми тоалети. Започнах да ръкопляскам и включвайки се в играта, обявих:

- А сега, уважаема публика, внимание! Пред вас ще се представи ненадминатата, прекрасна гимнастичка, несравнимата красавица Анастасия!

Това обявяване я развесели още повече. Тя излезе на средата на поляната и направи вероятно салто първо напред, после назад, на страни, вляво и после скочи много високо. С

едната ръка, хванала се за клона на едно дърво, един-два пъти се залюля и прехвърли тялото си на друго дърво. Правейки отново салто, започна кокетно да се поклаща под моите аплодисменти. После тя избяга от поляната и се скри зад един храст. Усмивайки се, Анастасия надничаше оттам, като че издад кулиси, очаквайки с нетърпение следващото представяне.

Тогава си спомних за една видеокасета със

записи на любимите ми песни в изпълнението на популярни певци. Понякога вечер в кюлота си я гледах. Като си спомних за тази касета, дори без да мисля дали Анастасия можеше нещо да покаже, обявих:

- Уважаема публика, сега пред вас ще излезат най-известните солисти на съвременната естрада и ще изпълнят най-добрите си песни. Моля!

О, как сбърках в това, че не вярвах в способностите ѝ. Последва такова нещо, че... че беше абсолютно невъзможно да се предположи. Анастасия, едва направила една стъпка иззад своите импровизирани кулиси, запя с гласа на Алла Пугачова. Не, тя не пародираше великата певица, не имитираше нейния глас, а именно пееше, предавайки свободно не само гласа, мелодията, но и чувствата.

И все пак най-удивителното не беше това. Анастасия акцентираше на някои думи, добавяше по нещо свое, привнасяше допълнителни щрихи, по-ярко осветяваше образите и песента на Алла Пугачова, изпълнението на която изглеждаше невъзможно да бъде надминато, предизвика цяла гама от допълнителни чувства. Например във великолепно изпълнената като цяло песен:

Живял нявга художник един,
къщичка имал и ленено платно.
Но той актриса обичал една,
тази, която обича цветя.
Продад тогава той своя дом,
продал картините и платната
и за всичките пари закупил
цяло море от цветя.

Следва

ПРАВО НА ОТГОВОР ИЛИ КОЙ СЕ СТРАХУВА ОТ КНИГИТЕ НА МЕГРЕ

В-к „Телеграф“ в броя си от 28 декември 2005 г. на челна страница стряска читателите с огромно заглавие: „Тайна секта изкупува имоти у нас“.

Пос-дори търси намесата на Дирекцията по вероизповеданията, за да бъдат забранени граждански екодвигения, споделящи идеите на Владимир Мегре, защото, видите ли, нарушавали Закона за вероизповеданията.

Ако въпросната дама е чела книгите на Мегре, значи е чела, както дяволът чете Евангелието, а ако не ги е чела - толкова по-зле. Защото поръчката журналистика само тъжно ни напомня библейската история на Юда и

ле на цели две страници съобщава, че сектата е руска, водачите ѝ въртят бизнес с книги и шишарки, а заробените разпродават вещите си, за да живеят в комуни без ток и тоалетни, а телевизията и телефонът просто били забранени. Има и снимка на къща модел, каквито „анастасийците“ щели да строят в родовите имения. Същността снимката е илюстрация от книгата на група американски автори за екологичната архитектура Hand Sculpted House, Chelsea Green Publishing, USA, 2002.

„Телеграф“ ни разкрива и други ужасяващи подробности на забранената руска секта Анастасия, основана от сибирския бизнесмен Владимир Мегре, която у нас действала по-скоро конспиративно като екодвигения с три сдружения, основани през 2004 г.: „Жив дом“, „Стоте дъба“ и „Звънящи кедри“. Първите две закупували терени за екоселища с пари с неясен произход, а последното въртяло алъш-верих с книгите на Мегре, кедрови продукти и куп подобни шуроти. (А защо не с Хари Потър, магическите наколенници на д-р Ливайн или крсмодиска с платени реклами, за които от години ни зомбират националните електронни медии!)

Впрочем, макар и в манипулативен план, „Телеграф“ съобщава, че в Русия книгите на Мегре за Анастасия се продават в многомилионни тиражи, а руската преса определя движението като „един сериозен търговски проект за власт и пари“.

Авторката на горната серия публикации, някоя си госпожица Ива Йосифова, намира, че между движението Анастасия и сектата на Висарион има-то очевидно прилика и

30-те сребърника. За нас по-интересно е обаче да узнаем кой се страхува от идеите за изграждане на екообщество, изложени в книгите на Мегре.

След като въпросната „журналистка“ от в-к „Телеграф“ отказва категорично да се срещне с представителите на екодружество „Жив дом“, възползваме се от трибуната на нашия вестник, за да дадем отпор на тиражните долнопробни манипулации.

Първо - хората, черпещи идеи от книгите на Мегре, не са секта от религиозни фанатици, а ядро на зараждащо се гражданско движение за изграждане на екообщество като алтернатива на потребителското общество.

Второ - никъде в книгите на Мегре не се говори за отказ от собственост, а напротив, декларира се законното право на всеки гражданин да притежава късче от своята родина - парцел от поне 1 хектар собствена земя, на която да изгради своето родово имение - собствено жизнено пространство, където сам ще може да осигури своята лична потребност и да живее щастлив и свободен, в любов към семейството и хармония със законите на Твореца.

Владимир Мегре не е първият, който е достигнал до прозрението, че консуматорското общество превръща човека в роб на една чудовищна машина за трупане на пари с цената на човешкото здраве и унищожаването на неговата жизнена среда. Неговите идеи са само едно от проявленията на алтерглобализма.

Положителното тук е обаче, че се предлага реален модел за устойчиво развитие и удостояване на задаватата се

хуманитарна и екологична катастрофа. Нима промените в климата, озоновата дупка, изчерпването на природните ресурси, скокът в цените на горивата не са факти, над които трябва сериозно да се замислим, или ще продължим съпяно да следваме този гибелен път, за да може шепа алчни безумци да унищожат човешката цивилизация и живота на планетата.

В книгите на Мегре за Анастасия никъде не се пропагандира отказ от постиженията на техническия прогрес, а тъкмо обратното - използването им за благо на обществото. Предлагат се идеи за съхраняване на почвеното плодородие и създаване на самовъзстановяващи се екосистеми, за използване на възобновяеми енергоизточници и скъсяване на хранителните вериги. Да, месоядството не се препоръчва в книгите на Мегре и това явно не се харесва на тези, които искат да ядат ближните си.

Що се касае за тайните покупки на имоти от „анастасийците“, всъщност става дума за изоставени и ерозирани селскостопански земи в обезлюдения район на Странджа - Сакар. Защо закупуването на апетитни райски кътчета българска земя от чужденци с цел спекулативна печалба по цени, непосилни за обикновения българин (виж стр. 4 на същия брой на „Телеграф“), да е богоугодно дело, а правото на българските граждани да притежават късче от своята родина да се обявява за религиозно сектантство.

Още повече, когато членовете на нашето екодружение не декларират принадлежност към никоя религиозна общност и са еднакво толерантни към различните религии. По конституция светската държава е отделена от религията и гражданите са свободни в избора си да бъдат атеисти или вярващи, но тяхната връзка с Бог не е наложително да се осъществява само и единствено чрез Главното мюфтийство или Светия синод. Защото сътворението на живота на планетата далеч е предшествало появата на различни религии и човек успешно е общувал с Бог и без тяхното посредничество.

Да, хората се събуждат и искат да се върнат към живот в хармония с космическите закони. Събудените ще стават все повече и човечеството скоро ще поеме спасителния път за устойчиво развитие. Ние само можем да бъдем горди с това, че сме между първите, пожелали добро бъдеще за България и нашите деца.

Ако някой от вас, драги читатели, попада в групата търсачи на духовното (т.е. мислещи хора) и случайно още не е чел книгите на Мегре, препоръчваме ви все пак да ги прочетете, за да разберете кой и защо ви манипулира.

ЕКОСДРУЖЕНИЕ „ЖИВ ДОМ“

ПУТИН, МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА

От стр. 1

Но както винаги, има хора, които се съмняват. Именно за тях ще дадем най-често срещашите се доводи против тази идея и напълно очевидните обосновавания на тяхната несъстоятелност.

НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ НА ВЪЗСТРАЖЕНИЯТА ПРОТИВ ИЗГРАЖДАНЕТО НА РОДОВИ ИМЕНЯ

Не мога да напусна работата. Няма от какво да живее семейството ми.

Отговор: И сега няма с какво да се живее. Имението ще осигури нормален, богат, сит, щастлив живот. Природата е направила всичко, така че един хектар да осигури това за цял род.

Нямам средства за изграждането на родово имение.

Отговор: Опитът на десетки милиони зеленчукопроизводители е доказал, че дори и без стотинка, само със собствения си труд за няколко години може да се изгради прекрасна градина.

Тук действа законът: и последните ще станат първи. Докато богатите мислят, бедните отдавна вече са изградили градини и са спасили рода си.

Не успяваме да обработваме 600 кв.м, а тук е хектар. Няма да се справим.

Отговор: Затова е нужен хектар, а не шестстотин метра, за да действат на него принципът на тайгата. В която никой не подобрява, не обработва, не копае. Но ягдите, гъбите, орехите и др. са в излишък и са много по-вкусни и полезни от отгледаните в лехите.

Селскят живот, колхозите, совхозите, фермите, даже градините не са дали и стотна част от това, което се предполага, че ще има в родовите имения. Хората отселата са също толкова нещастни и болни, както и в града. Защото това изведнъж се промени в родовите имения?

Отговор: Има закон - мисълта е материална. Вбившия селски живот никой не е мислил за създаването на рай на земята - родово имение и обединение на именията в родови селища. Него е имало знанието, как правилно да се износват и раждат деца. Да се отглеждат ягоди, зеленина, плодове, зеленчуци. Не са знаели много от това, което е известно сега.

Имало е съвсем различни мисли: как да се добереш до града, до топлата квартира с тоалетна и топла вода. Да си близко до удоволствието. Идеологията е била различна, насочена към унижаване на селото и възхвала на градския живот. Тези мисли са завладявали всички. И те са се осъществявали.

Сега се е появила светла мисъл. Дадени са знания за нейното осъществяване. Освен това са съзрели всичките условия. И най-важното, което е станало ясно на всички: предишният живот е ад, смърт за всеки и за всичко. В това число - за рода, децата и внуците.

Къде ще учат децата? Кой ще ги лекува?

Отговор: Там е работата, че в нашите училища децата не се учат, а се израждат. Попитайте ги самите тях. В природните условия, в естествена среда и информационно поле те ще разцъфтят и ще преумножат многократно своите знания и способности. Правилно родилите се и израсналите в родовите имения деца са хиляди пъти по-способни от своите връстници, които са се родили и израсли в града. Светът е устроен така, че за човека изобщо не е естествено да боледува. Боледува само при неестествени условия и с лоши мисли в главата.

Природата е най-добрият лекар. Тя предотвратява всички болести. Растенията в имението са способни да направят това за целия род. Тъй като ще има и преходен период, ще съществуват лечебни учредения и училища. Човек сам ще избира къде да се лекува и къде да учи. И при кого.

Аз обичам своята работа. Къде са гаранциите, че там ще бъде по-добре?

Отговор: Много добре. Обичайте я за здраве. Градове също ще има. Само че съвсем различни: чисти и полезни за хората. Добре е, ако вашата работа не вреди на околната среда, на Природата и Човека. И не носи в себе си потенциална опасност за тях. Както Чернобилската АЕЦ и т.н. Освен това вие не сте сам (сама). Вие имате семейство, на което са нужни естествените, нормални условия. Децата трябва да се раждат в именията и да растат поне до десетгодишна си възраст също там. Вие не бихте искали вашите деца и внуци да бъдат стотици пъти по-глупави от обикновените деца в близко бъдеще. А и за вас самите е полезно поне за

известно време да се измъкнете от изкуствената среда.

Помислете, може би ще можете да изпълнявате своята работа още по-добре в родовото имение. Тъй като съвременната техника, връзки, електроника позволяват да се работи на всяко място.

В моя дом са се родили моите деца и внуци. Тук е тяхната Шамбала, просторанството на любовта. Имаме и вила. Разбира се, не е на хектар, но ни е достатъчно.

Отговор: Изследвайте своя род. Сега, в изкуствената среда, практически всички родове вървят към спад, изчезват. Но никой не ви кара да напускате апартамента. Оставете го за себе си. Но ако не искате да загубите децата, внуците, рода, дайте им възможност да поживеят в естествени условия. Погледнете децата в гората, на брега на реката, морето. Никой от тях даже няма да си спомни за своите най-добри играчки.

Апартаментът и до-мът ще се разрушат след 50-70 години. И какво ще оставите за потомците? Развалини и главоболия. А цената на родовото имение ще расте от година на година. И ще дава все повече приходи, каквито средният човек в града никога няма да заработи. Това е истинска родина, която не се продава и постоянно процъфтява. Тук вие ще бъдете погребани и отново ще се родите. Вие ще оставите на потомците си рай на земята, сътворен от вас, а не квартира развалина и могила на градското гробище, която обикновено бива унищожена след 15-20 години.

Как ще успее да защити своите деца и близки? В апартамента можеш да се скриеш. Да извикаш полиция.

Отговор: Там е работата, че градският човек принципно не може да защити даже своите деца. Погледнете сводките за престъпленията. Колко хора загиват, изчезват, попадат в робство? А бясно растящият тероризъм, от детските градини и ясли до разрушаването на Пентагона, който харчи за своята защита повече от 300 милиарда долара годишно. И това не го спаси. Няма какво да се каже и за полицията. Човекът постоянно е потиснат, даже не се и усмихва. Откъде да се вземе любовта? В родовите имения не може да има никакъв тероризъм, потискане на човека, унижение. Той е щастлив, весел, в него се пробужда любовта - енергията на живота на Земята.

ОТКЪС ОТ НОВАТА КНИГА НА АКАД. ВИКТОР МЕДИКОВ „ПУТИН, МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА РУСИЯ“

Образуването на калциево-магнезиеви хумати и алуминиеви хелати с хуминовите киселини от биотора води до подобряване структурата на почвата - образува се среднозърнеста и водоустойчива, абсорбират се значителни количества продуктивна H₂O и хранителни вещества, които не се измиват от почвата.

ДЕЙСТВИЕ НА ОКОЛНАТА СРЕДА ВЪРХУ ХРАНЕНЕТО И ХРАНОСМИЛАНЕТО

Хранене
Повечето червеи са всеядни и се хранят с органично вещество от растителни тъкани в растителните остатъци и от различни животински организми (акари, нематоци, протозои) и бактерии. Органичното вещество се използва като източник за храненето и го предпочитат в полуразложено нехомогенизирано състояние.

Източници за храненето на червеите са различни микроорганизми. Бактериите имат малко значение, но гъбите (мицелът)

твo H₂O и органични вещества с висока енергия се освобождават чрез секреция на слюз. По този начин имаме увеличаване на бактериите и актиномицетите от предната до задната част на червото. Голямо количество водоразтворими съединения отново се всмукват от задната част на червото и малък процент се изхвърля с изпражненията.

ИЗМЕНЕНИЯ НА ОРГАНИЧНОТО ВЕЩЕСТВО ПРИ ПРЕРАБОТКАТА МУ В БИОТОР И ХАРАКТЕРИСТИКА

Наблюдава се ясно изразена тенденция на увеличаване на органичния N в биотора в сравнение с изходния материал. Тази тенденция е най-силно изразена в полуразложения говежди тор - до 6 пъти, и в пресния говежди тор - до 4 пъти.

От анализите, отразени в табл. 4, може да се направи изводът, че е неоправдано преработването на птичия тор в биотор, защото влажността и орга-

обогатен е биоторът от говежди тор - с 116%, следван от картофени отпадъци - 59%, и свински тор - 18%.

На обменен калций с най-високо съдържание е биоторът от говежди тор - с 69%, от картофени отпадъци - 51%, от свински тор - с 46%.

На обменен магнезий

форен органичен тор.

СЪДЪРЖАНИЕ НА НЯКОИ ХРАНИТЕЛНИ ЕЛЕМЕНТИ В БИОТОРА, ПОЛУЧЕН ОТ РАЗЛИЧНИ ОРГАНИЧНИ ОТПАДЪЦИ

В табл. 1 е посочено съдържанието на по-важните хранителни елементи

Таблица 5
Сравнителен химичен състав между различен оборски тор, отпадъци от картофи и биотор, получен от тях в Гърция

Тор	N, ppm	Разтворим	Обменни		
			K	Ca	Mg
Говежди оборски тор	8.8	0.11	0.19	0.35	0.05
Биотор	259.4	0.18	0.41	0.59	0.08
Свински оборски тор	31.6	1.05	1.49	1.56	0.45
Биотор	110.3	1.64	1.76	2.27	0.72
Картофени отпадъци	74.6	0.19	1.94	0.91	0.24
Биотор	1428.0	0.22	3.09	1.37	0.34

еднакво обогатен е биоторът от говежди и свински тор - с по 60%, от картофени отпадъци - с 42%. Най-беден на обменен магнезий е биоторът от говежди тор, а най-богат - от свински.

Биоторът, получен от картофени отпадъци, е най-качествен (азотно-калиево-калциев органичен тор), защото се характеризира с много високо съдържание на N (1428 ppm), на обменни калий (3,09%), калций (1,37%), магнезий (0,34%) и разтворим фосфор (0,22%).

След това по качества се нарежда биоторът от свински тор, който се явява като калциево-калиево-фосфорно-магнезиев органичен тор (отстъпва само по съдържанието си на азот на биотора от говежди тор). Биоторът от свински тор има следния състав: N - 110 ppm, Ca - 2,30%, K - 1,76, P - 1,64, Mg - 0,72%.

По съдържание на N биоторът от говежди тор се нарежда на второ място след картофените отпадъци, но по всички останали показатели отстъпва на биотора от картофи и свински тор. Биоторът от говежди тор се явява азотно-калциево-калиево-фос-

форен органичен тор.

Най-високо съдържание на N се установява в биотора от свински, патешки и говежди тор; на P - от патешки, птици със стърготини и свински тор; на K - от битови отпадъци, птици тор със стърготини, патешки и свински тор; на Ca - от патешки, птици, овчи, свински тор и от растителни и битови отпадъци, като най-ниско е съдържанието му в биотора от говежди тор; на Mg - от битови и растителни отпадъци и от овчи тор; а Mn - слабо увеличение в биотора от патешки и овчи тор.

Във вътрешността на пресния оборски тор протича ферментация, която предизвиква загряване на почвата и прегряване на растенията в някои случаи.

ПО-ВАЖНИ ПРЕДИМСТВА НА БИОТОРА

Някои от по-важните предимства на биотора са:
- Осигуряване нормално развитие на растенията.
- Не съдържа фитопатогенни микроорганизми.
- Увеличаване устойчивостта на растенията на патогенни микроорганизми.
- Подобряване влажността и стабилизиране pH на почвата.

Развива много по-бързо от листата, което се обуславя и от наличието на голямо количество урина в оборския тор.

ЛУМБРИК ИЛИ ПОЛЗАТ

- Съдържа патогенни микроорганизми (бактерии, гъби и др.), които потискат развитието на растенията, докато биоторът не съдържа такива.

- Колкото оборският тор е по-пресен, толкова по-неравномерно развитие предизвиква между листата и стъблото на растението. Стъблото се

развива много по-бързо от листата, което се обуславя и от наличието на голямо количество урина в оборския тор.

Във вътрешността на пресния оборски тор протича ферментация, която предизвиква загряване на почвата и прегряване на растенията в някои случаи.

ПО-ВАЖНИ ПРЕДИМСТВА НА БИОТОРА

Някои от по-важните предимства на биотора са:
- Осигуряване нормално развитие на растенията.
- Не съдържа фитопатогенни микроорганизми.
- Увеличаване устойчивостта на растенията на патогенни микроорганизми.
- Подобряване влажността и стабилизиране pH на почвата.

Развива много по-бързо от листата, което се обуславя и от наличието на голямо количество урина в оборския тор.

Таблица 4
Сравнение между различен оборски тор и биотор (изследвания, правени в Гърция)

Вид тор	Органично вещество, %	Влажност, %	Органичен N, %
Пресен говежди оборски тор	2-2.5	85-90	0.3-0.4
Оборски тор в процес на разлагане	18-20	65-75	0.4-0.6
Птичи оборски тор	80-85	12-18	2
Биотор	80-90	15-18	2.4

играт голяма роля за храненето им. Присъствието на някои от тях намалява нематодите. E. fetida не може да достигне пола зрелост при липса на протозои в храната. Червеите имат някаква специална ензимна система, която ограничаваше развитието на някои вируси, които се намират в оборския тор или в животинските остатъци.

Храносмилане

В червото на различните видове червеи се намират протеази, амилази, инвертази, хитини и др. Действието на повечето от тях още не е известно, но секретцията им става от самите червеи, а не от микроорганизмите. Голямо количество

органично вещество (органичният C) почти не се изменят, а органичният N слабо се увеличаваше в биотора.

Сравнителните химични анализи между различен оборски тор и картофени отпадъци с биотор, получен от тях, и отразени в табл. 5, показват следните тенденции:

Най-силно увеличение на N се отчита в биотора, получен от говежди тор - 29,5 пъти, следван от картофените отпадъци - 19 пъти, от свински тор - 3,5 пъти.

На разтворим P при говеждия тор увеличението е с 63,6%, свински тор - 56,2%, картофени отпадъци - 16%.

На обменен K - най-

РЕВОЛЮЦИЯТА НА ЕДНА СЛАМКА - II ЧАСТ

От стр. 2

След като водата се оттече от полето, детелината се изпраща и се разраства под покривката от ориза. От този момент и до събирането на реколтата (за традиционния фермер това е време на напрегнат труд) единствената работа на полето на м-р фукуока е да се поддържат в ред дренажните канали и тесните пешеходни пътечки между полетата. Оризът се събира през октомври. Снопите се оставят да изсъхнат и след това се овършават. Есенното засяване завършва точно във времето, когато ранните сортове от мандарини узряват и са готови за бране. М-р фукуока събира от 50 до 58 ц ориз от хектар. Това е приблизително същият добив,

който се получава или с прилагането на химикали, или по традиционните методи в съседните стопанства. Добивът на зимни зърнени култури, от полетата на м-р фукуока често е по-висок, отколкото при неговите съседи, които използват метода на гребените за отглеждане на зимни култури.

Всичките три метода (натуралният, традиционният и химическият) дават сравними добиви, но се различават значително по своето въздействие върху почвата. Почвата на полетата на м-р фукуока става все по-добра с всеки сезон. В продължение на последните двадесет и пет години, откакто той е прекратил разораването, постоянно се повишава плодородието на неговите полета, подобряват се

структурата и способността на почвата да задържа вода. При традиционния метод плодородието на почвата в продължение на много години остава постоянно. Добивът, който получава фермерът, е пропорционален на количеството компост и тор, което той ще използва в почвата. При химическия метод почвата става безжизнена и нейното естествено плодородие се разрушава за кратко време.

Едно от великите предимства на метода на м-р фукуока е в това, че оризът може да се отглежда, без да се наводнява полето по време на целия вегетационен период. Малко хора могат да си представят такава възможност. Но това е възможно и м-р фукуока утвърждава, че при този метод ори-

зът расте по-добре. Неговият ориз има здрави стебла и дълбока коренова система. Старият сорт, богатият на глутен ориз, който той отглежда, дава 250-300 зърна от едно растение.

Използването на покривката от слама увеличаваше способността на почвата да задържа вода. В много места натуралният метод може напълно да премахва проблема за иригацията. По такъв начин оризът и другите високодобивни култури могат да се отглеждат и в такива райони, които по-рано са се считали непригодни за тях. Стръмните склонове и другите неудобни земи могат да се облагородят без опасност от ерозия. Натуралният метод позволява да се възвърне плодородието на почвите, нарушено

поради неправилна обработка или химикали.

На полетата на м-р фукуока могат да бъдат открити и болести по растенията, и вредни насекоми, но те никога не предизвикват съществени вреди на културните растения. Увреждат се само най-слабите растения. М-р фукуока утвърждава, че най-добрият метод да се държат под контрол болестите и вредителите е да се създаде здрава среда за растенията.

Плодните дръвчета в градината на м-р фукуока не са подрязани за по-удобното събиране на плодове, техните корони растат свободно и заемат своята естествена форма. Зеленчуците и билките се отглеждат в градината с минимална обработка на почвата. През пролетта семената на зеле, репичките, соята, горчицата, ряпата, градинския репей, морковите и други зеленчуци се смес-

ват заедно и се разпръскват между дърветата, за да могат да прораснат до началото на дилгите пролетни дъждове. Така начин за посяване очевидно е пригоден за всички условия. Той добре работи в Япония, нейния влажен климат и обилни пролетни дъждове. В градината на м-р фукуока почвата е твърде здрава и богата на органични вещества и добре задържа водата. Този слой се е образувал резултат на дейността на растителната покривка от плевели, детелина, които са разливали градината постоянно в продължение на много години.

Когато кълновете на зеленчуковите растения са още малки и слаби, плевелите трябва да са окосени, но когато зеленчуците се развият достатъчно те се оставят да растат заедно с естественото растително покриване. Някои зеленчуци ост-

УЛУТУРАТА ОТ ЧЕРВЕЯ

во на органиката в Биотора. Хуминовите киселини в биотора притежават отрицателни заряди, обуславящи задържането на редица хранителни катиони - Ca²⁺, Mg²⁺, K⁺, Fe²⁺, Cu²⁺, Zn²⁺, Mn²⁺ и др.

Хуминовите киселини в биотора задържат катионите в почвата, което създава условия за абсорбирането им от корените на растението и транспортирането им в надземните вегетативни части.

Хуминовите киселини на биотора спомагат за намаляване изпарението

на водата в почвата - до 30%.

РЕЗУЛТАТИ ОТ ИЗПОЛЗВАНЕТО НА БИОТОРА В БИОЛОГИЧНОТО ЗЕМЕДЕЛИЕ

Увеличава се добивът. Резултатите от дългогодишното прилагане на биотор в САЩ показват, че добивът на картофите се увеличава с 40 до 70%, на зеленчука - с 30%, на царевичката - с 30 до 50%, на пшеницата - с 30%. С годините ефектът се увеличава вследствие натрупването на биотора в почвата.

Биоторът, внесен в почвата, ускорява развитието на растенията, като узряването на плодовете става с 10 до 14 дни порано от плодовете на растенията, торени с друг тор.

Подобрява се качеството на продукцията. Увеличава се с 15 до 45%

съдържанието на витамини в плодовете, зеленчуците и ягодиците, на белтъчините в зърнените, на захар в кореноплодите, на нишесте в картофите. Плодовете стават по-едри, с по-ярки цветове и се увеличава срокът на съхранението им.

Получават се най-екологично чисти продукти, като например, нитратите са до 55 пъти по-малко в сравнение с нитратите, съдържащи се в продуктите, торени с неорганичен или оборски тор. Това се вижда от

таблица 6.

Биоторът е одобрен за използване и при биологичен начин на производство (Наредба № 15 от 3 август 1999 г. на Министерството на земеделието, горите и аграрната реформа, ДВ, бр. 75, и Наредба № 22 от 4 юли 2001 г. на Министерството на земеделието, горите и аграрната реформа, ДВ, бр. 68).

Съкращават се разходите за съхраняване на тора и самото торене, а също и времето за торене.

Използването на биотор при рекултивацията на земи съкращава чувствително срока на възстановяване плодородието на почвата. Той е особено ефективен за изтощени и силно замърсени почви, както и в региони с песчливи и каменисти почви (Балканския полуостров,

горя дори и най-слабите растения и може да се употребява и в по-големи количества. Дозировките зависят и от характеристиките на конкретната почва. Поради хигроскопичността и променливостта на теглото биоторът се измерва в литри.

Той се използва както за основно торене, така и за подхранване на всички земеделски култури.

Накисване семената преди посаждане

150 ml биотор се поставя в 1 литър вода, където престоява 12 часа. В разтвор се накисват за 5-6 часа семената, луковичите или картофите за садене.

Разсад в саксии

Сади се в смес от 1 част биотор и 4 до 5 части почва (по обем, а не по тегло).

мост от конкретната почвена характеристика. При сеитба на гнездо биоторът се разпределя равномерно по всички гнезда или лехи. При директна сеитба се разпръсква равномерно по цялата повърхност. При необходимост се подхранва с по 500-100 ml на растение.

В разсадниците

С участието на 10% биотор растителната маса се увеличава до 95%, защото се поддържа нормална влажност, стабилна температура, добре развита коренова система и силно стъбло. При разсадниците не може да се използва чист оборски тор, защото съдържа амонячен N, който предизвиква неограничено „неконтролирано“ развитие на стъблото.

В оранжерии

Внасянето на биотор в количества 200-250 kg/dka помага за формиране на водоустойчива зърнестоструктура на почвата. Внасянето на биотора е важно

месеца, като 2-4 лъжици биотор се смесват с горния слой почва.

Плодни дръвчета, лозя, храсти, рози

Садене: в ямата се прилагат 2-4 литра биотор на дръвче, 1-2 литра на храст или роза, 0,3-0,4 литра на лозова пръчка. Подхранване: през пролетта и есента се поръсват над кореновата система 1-3 литра биотор на дръвче, 0,5-1,5 литра на лоза, храст, роза. След това се смесва с почва.

Тревни площи

Сеене: 150-200 ml биотор на плъ се посипва върху площта за сеене, смесва се с горния слой почва и се посеват семената. Подхранване: посипва се 50-150 ml на т² (след косене) и се полива обилно.

Рекултивация на земи

Поставят се 3 литра биотор на т² и се смесват с 10-сантиметровия повърхностен слой на почвата.

Прилагане

За всички култури биоторът може да се използва сух (заоран или разхвърлян на повърхността), като разтвор или във вид на суспензия.

Съхранение

На проветриво място, без обилна светлина и при нормална относителна влажност на въздуха.

Използване на червеите

Калифорнийските червеи се използват за производството на протеиново брашно като добавка в храната на рибите, говедата, свинете, кравите, кокошките, овцете и други животни. Тези протеини са богати с есенциални аминокиселини, които в последно време са все по-дефицитни.

Сергей ИНДЖОВ

По материали, любезно предоставени от агр. Д. Димитров. P.S. Онези от вас, за които производството на L. rubela и биотор представлява интерес, могат да потърсят нашето сътрудничество.

Таблица 3
Микробиологичен анализ на биотора

I	Дейност на ензимите	Единици
II	Дендрогеназа	4.10
III	Фосфатаза	88.60
	Ореаза	115.20
Цялостни микроорганизми		
21x10 ¹² колонии в g		
Фитохормони		
	Единици	
	Ауксини	IAA 840
	Цитокинини	IPA 18
	Гиберилини	GA3 270

Таблица 1
Съдържание на някои хранителни елементи в Биотора, получен от различни органични отпадъци (по данните на Edward and Bohlen)

Биоторът, получен от:	Съдържание, %					
	N	P	K	Ca	Mg	Mn
Говежди тор*	2,20	0,40	0,90	1,20	0,25	0,02
Свински тор*	2,60	1,70	1,40	3,40	0,55	0,03
Патешки тор*	2,60	2,90	1,70	9,50	1,00	0,10
Птичи тор със стърготини*	1,80	2,70	2,10	4,80	0,70	0,08
Овчи тор**	1,51	0,64	0,78	4,40	1,37	-
	2,01	0,27	0,4	1,96	0,37	-
Растителни отпадъци**	2,67	2,11	3,74	4,08	1,89	-
Битови отпадъци**	0,90	0,44	3,60	3,60	3,10	-

* Към сухо тегло
** Към влажно тегло

Турция, Израел, Италия, Северна Африка и др.).

ПРИЛОЖЕНИЕ НА БИОТОРА

Като висококачествен органичен тор биоторът намира широко приложение при всички земеделски култури в биологичното земеделие.

Биоторът се използва като: а) тор пролет и есен; б) за подхранване през вегетационния период; в) като основа за хранене на растенията при биологичното земеделие; г) като основа на субстрати за отглеждане на цветя и производство на семена и разсад; д) като основа на субстрати за вкореняване на резници и други растения; е) за подготовка на различни субстрати за оранжерии.

Следват препоръчителни дозировки: на практика се използват от 100 до 400 литра/дка. Биоторът не из-

Разсадопроизводство на зеленчукови култури в лехи:

1 l биотор се разпръсква на 1 м² от лехата, след което се размесва с горния слой почва на лехата.

За зеленчукови култури при биологичното земеделие

Таблица 6

Продукти	Допустима концентрация	Съдържание на нитрати (mg/kg)		
		Торени с неорганични торове	Торени с оборски торове	Торени с биотор
Краставици	150	273	70	5
Домати	50	83	37	8
Зеле	300	280	140	128
Лук	80	120	60	36
Пипер	100	75	38	10
Моркови	200	480	111	37
Дини	45	82	40	17

меделие
Използват се от 100 до 500 литра/дка в зависи-

мероприятие, защото е силно намалено количеството на микроорганизмите оранжерийната почва в резултат на използването на дезинфекциращи препарати.

Цветя в саксии

При засаждане в сак-

сията се смесва 1 част биотор и 3 части почва. Подхранва се всеки 2-3

ват несъбрани, техните семена попадат в почвата и след едноредно поколение се връщат към своите свойства на своите издръжливи и леко горчиви на вкус диви предци. Много от тези зеленчуци растат съвсем без всякаква грижа. Веднъж, скоро след като дойдох във фермата на м-р фукуока, аз минавах през отдалечена част на градината и неочаквано се спянах в нещо твърдо във високата трева. Наведох се да разгледам и намерих краставица и до нея в тревата се беше загнездила тиква.

В продължение на столетия японският фермер е поддържал високо съдържание на органични вещества в почвата чрез смяната на културите, внасянето на компост и тор и отглеждането на покривни култури. Но когато тази практика е била отхвърлена и вместо това започнали да използват бързо

действащи химически торове, хумусът на почвата за времето на живот на едно поколение се разрушил. Почвената структура също така била разрушена, растенията станали слаби и напълно зависими от химическите торове. За да компенсира намаляването на загубите от човешки труд и селскостопански животни, новата система хищнически използвала резервите на почвеното плодородие.

През последните четиридесет години м-р фукуока с твърдо наблюдавал деградацията и на земята, и на японското общество. Японците праволинейно следвали американския модел на икономика и индустриално развитие. Станали преместванията и разместванията на населението, тъй като фермерите от селата мигрирали в растящите индустриални центрове. Селото, където се е родил м-р фукуока и неговото семейство живяло в

продължение вероятно на 1400 и повече години, сега се оказало на границата на растящите покрайнини на град Матсуяма.

Националното шосе и неговото замърсяване с бутилки от саке и други дреболии преминавало през орозираните поля на м-р фукуока. Макар той да не идентифицира своята философия с някое определено религиозно направление или организация, терминологията на м-р фукуока и неговият метод на обучение издават силното влияние на дзен-будизма и таоизма. Понякога той цитира Библията или използва идеите на юдео-християнската философия и теология, за да илюстрира своите изказвания или да предизвика дискусия.

М-р Фукуока смята, че натуралното стопанство възниква от душевното здраве на личността. Той предполага, че оздравяването на страната и изчистяване-

то на човешкия дух - това е един и същ процес и предлага такъв начин на живот и такъв метод на земеделие, които могат да подпомогнат този процес.

Би било наивно да се мисли, че при неговия живот и в съвременните условия м-р фукуока ще може напълно да реализира своята идея на практика. Даже след тридесет години работа неговата техника се намира в стадия на разработката. Неговият велик принос в съкровищницата на човешкия дух е в това, че той е демонстрирал как всекидневният процес на установяване на духовното здраве може да предизвика благотворно преобразяване на целия свят.

Днес всеобщото осъзнаване на опасността от дълготрешното използване на химическия метод отново предизвиква интерес към алтернативните методи на земеделие. М-р фукуока е

заел положението на водещ агитатор за селскостопанската революция в Япония. От времето на публикуването на „Революцията на една сламка“ през октомври 1975 г. интересът към натуралното земеделие бързо се разпространява сред японското население.

В продължение на година и половина, когато работех при м-р фукуока, аз често се връщах в моята ферма в Киото. Там всеки искаше да изпробва новия метод и постепенно все повече и повече от нашите земи преминаваха към натуралното стопанство. Освен ориз и ръж по традиционния начин отглеждахме също така пшеница, гречка, царевичка, картофи и соя по метода на м-р Фукуока. За да засадим царевичка и други околни култури, които бавно израстват, ние правехме в почвата дупки с пръчка или парче от бамбук и

хвърляхме семената във всяка от тях. По същия начин засадахме соя между растенията от царевичка или семената от соя покривахме с обвивка от глина и ги разпръскахме по полето. След това окосяхме растителната покривка от плевели и покривахме полето със слама. Детелината отново израстваше, но едва след като зрята и царевичката бяха станали здрави и добре развити растения. М-р фукуока ни помагаше със съвети, но ние бяхме длъжни сами да усвоим метода по пътя на пробите и грешките и да го приспособим към нашите различни културни и местни условия. От самото начало знаехме, че ще ни е нужна не една година и за земята, и за нашите души, за да се изменят и да застанат на пътя на натуралното земеделие. Това превръщане е дълъг процес.

Лари КОРН

ОПИСАНИЕ, ИСТОРИЯ И ДРУГИ ПОЛЕЗНИ ЗНАНИЯ

Целината - *Arium graveolens*, е растение, чиято прародина е Южна Европа. То е от семейството на магданоза. Диворастящият вид е бил култивиран у нас през XVII в., като при селекцията бил отстранен горчивият вкус. Ботаническото название за тази вариация е *Arium graveolens dulce*, с други думи - „сладка целина“, но това не бива да се приема дословно. Днес целина се отглежда по цял свят - от Скандинавия до Африка и Америка.

На практика от растението се използва всичко: листата като зеленчук, а грудката за подправка на супи и сосове или пък варена като салата, семената служат за подправка. Както останалите сеникоцветни, целината съдържа във всички свои органи етерични масла.

Целината е двугодишно растение. През първата година се събират листата. През втората година се развива коренището, което израства и се развива до растение с височина до един метър. Целината цъфти с бели цветове. Растението се изсушава и така се добиват семената.

В лечението с подправки значение имат само тези семена. Те са малки и изключително леки: 1500 семена не тежат дори един грам!

Целината е била използвана още в древния Египет, изглежда, за култови цели. Здравословното й действие било добре познато още в античността. Приписвали й редица действия и възможности за приложение. Така например и днес все още в народната медицина целината се прилага като пикочогонно средство и стимулант за половите органи - афродизиак. За гърците и римляните това растение било толкова ценно и важно, че те го посветили на Хадес (съотв. Оркус) - бога на подземния свят. Целината се смятала за символ на траура - може би заради тогавашния й вкус - все още изключително горчив, но може би и защото тя успокоява и помага при тъга. По времето на Плиний вече култивирали целина, т.е. около I в.сл.Хр. Римляните обичали целината и като подправка и храна в кухнята въпреки горчивия й вкус. „Сладката“ форма на растението била селектирана в Италия едва през XVII век.

Тази форма бързо се разпространила из целия свят. В народната медицина през всички епохи се

ЦЕЛИНА

съхранило знанието за лечебната сила на целината, а след като вече тя не горчала, подправката навлязла и в готварството.

ДЕЙСТВИЕ В ТЕЛЕСНАТА СФЕРА

Най-популярно е действието на целината върху мъжката потентност. В организма се влива енергия и същевременно той се успокоява, разграждат се страховете от провал и

се постигат добри резултати и при астмата, най-вече в дългосрочен план - където впрочем е изобщо силата на лечението с подправки при преодоляването на хронични заболявания.

ДЕЙСТВИЕ В ДУШЕВНО-УМСТВЕ- НАТА СФЕРА

Освен в телесната сфера целината има специален ефект в областта на

неуспех (но за това ще споменем повече в раздела за душевно-умствената сфера).

Целината е пикочогонна, с други думи, тя засилва изхвърлянето на вода и натрий, тъй като съдържащите се в нея вещества стимулират бъбреците към по-активна дейност, а това оказва положително влияние върху кръвното налягане (целината го понижават), обмяната на веществата и върху организма като цяло. Тъй като бъбреците донякъде се претоварват, болните от бъбречни заболявания трябва да внимават с употребата на целина и други пикочогонни средства.

В миналото - до към XIX век - целината често се прилагала при ревматизъм, защото не само облекчава болките, но също така зарежда тялото с енергия, необходима за лечебния процес.

С помощта на целината

мозъчната дейност. Тя прекъсва постоянно завръщащите се мисловни механизми и освобождава човека от тези „мисловни принуди“.

Може би вие също сте наблюдавали в себе си феномена на „мъдруването“. Мислите ни постоянно кръжат около едни и същи проблеми, без да се стига до решение. Като вечно повтарящ се филм, чието действие ни е отдавна познато, някои мисли ни преследват с години. Най-често става дума за отрицателно мислене.

Целината повишава вниманието към подобен род мислене, което може сериозно да занижи душевната ни енергия, защото в крайна сметка то е винаги деструктивно, разрушително. Тази подправка допринася за по-доброт анализирание на нашето мислене. По такъв начин рано или късно ни се разкрива възможност-

та чрез творческо мислене да намерим решение на проблемите, които ние често пъти предизвикваме сами чрез еднотипното си, задръстено мислене.

Онзи, който постоянно се занимава с едни и същи дребнави теми, който не може да забрави нещо или да прости, но и онзи, който непрекъснато се тревожи за бъдещето си, за любовната си връзка и т.н., само подхранва проблемите си. Понякога се създава впечатлението, че такива хора са влюбени в своите проблеми, които така търпеливо разглеждат и различават.

Чрез успокояващото действие на целината върху движенията на мисълта и на ума ние се сдобиваме с повече енергия в емоционалната област. По такъв начин можем да намерим контакт с подблъбоките мисловни форми и да открием своята интуиция.

Прекъсвайки кръговрата на механичното мислене, ние тутакси освобождаваме нова енергия. Това се проявява понякога в нови, спонтанни идеи, защото нашето мислене има много повече възможности, отколкото дори можем да си представим.

За да избегнем това „блъскане на ума“ обаче, е необходимо да придобием по-широк поглед в подсъзнанието си и да разкрием какви са причините зад кулисите на „мисловната програма“, която поетоянно се върти в главата ни. И точно тук семената от целина доказват какво съкровище се крие в тях.

ПРИЛОЖЕНИЕ И РЕЦЕПТИ

При ревматизъм: пийте два пъти на ден чай от семена от целина. За целта залейте с гореща ВОДА 1 ч.л. семена във филтър за чай и ги оставете да се запарят поне осем минути.

При проблеми с потентността: редовно използвайте целина като подправка в храната си. Допълнително яжте сурова или варена целина.

При астма и хипертония: пийте два пъти дневно чай от семена от целина (както по-горе). Ако можете да намерите етерично масло от целина, освежавайте въздуха в стаята си с него. Най-добре се получава с лампа ароматизатор.

При повтарящи се мисловни механизми и натрапчиво размисляване: вземайте два пъти дневно по 6 капки хомеопатично лечебно средство от целина. Използвайте семената от целина като подправка в готвенето.

ШВАРЦ и ШВЕПЕ
„Лечебни подправки“

ПОДПРАВКИТЕ

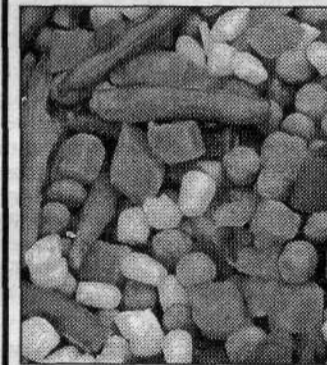
От стр. 1

Естествено може да се действа и директно върху органите, за да се борим с дадена болест, но от казаното дотук се вижда, че всички три аспекта - тяло, дух и душа, са взаимозависими и си влияят един на друг. Ако ние вече имаме ясни сигнали в тялото и ги възприемаме - например, ако всеки път след ядене имаме силни болки, тогава е извънредно важно да се погрижим и за тези симптоми: причината може да бъде отстранена чрез намеса в цялостната система човек, но симптомите представляват блокада, която препречва пътя на изцелението.

Ако ние например въздействаме чрез подправки върху душевните и умствените (духовните) си аспекти, в тези сфери ще се появят ефекти. Подправките могат да успокояват и да стимулират, да вливат положителна енергия или да разграждат отрицателна. Те могат да подобряват умствените функции, като паметта или способността за концентриране; могат дори да променят комплексно емоционални състояния. Така например резенето помага при натрапчиви мисли, които се появяват отново и отново и така държат мисленето в затворен кръг. Пиперът помага при депресивни разстройства, а канелата хармонизира емоционалния живот и насърчава силите на интуицията.

ПРОМЪКВАЙКИ СЕ В ПОДСЪЗНАНИЕТО

Естествено възниква въпросът: как подправките могат да въздействат на чувствата? Действително това е много сло-

жен процес, който все още не е изследван в подробности, но е ясно: има не само едни, а много пътища, по които подправките въздействат върху духа, ума, душата и чувствата ни.

Важна страна на подправките са техният вкус и мирис. Обонянието и вкусовите възприятия са първичните сетива, защото са предназначени за ориентирание в околния свят, за оценяване на храната и за съешаване на половете. Те са тясно свързани с подблъбоките пластове на мозъка и с нашето подсъзнание. Вкусът и мирисът всъщност образуват едно.

Същинското изживяване на вкуса се нуждае от допълнение - възприятието чрез сетивните клетки в носа. Когато поглъщаме

подправка или я вдишваме като етерично масло, молекулите (невидимите миниатюрни частици) на миризмата попадат в контакт с лигавицата на носа. Част от нея е така наречената зона на обонянието - голямо около 1 кв.см място в горната част на носа. Тази зона е снабдена с няколко милиона обонятелни нервни клетки. При контакт с ухаеща молекула тези клетки подават импулс, който бива предаден към мозъка. Обонянието се отличава с това, че има директна връзка с мозъка - да, обонятелният нерв може практически да се разглежда като непосредствен предвестник на мозъка. Участъкът от мозъка, свързан с носа и лимбичната система - участък с много древна история в развитието на човека, който, както казахме вече, отговаря за жизненоважни потребности на оцеляването. Лимбичната система обаче е най-вече централа, която създава връзките между процесите на съзнанието, чувствата и органичните процеси. Всяко събитие в нашия живот е свързано с определени спомени и асоциации. Докато картинните и словесните спомени с времето се променят и стават слабо достоверни, емоционално обогатените асоциации остават стабилни; миризмите, свързани със съответната ситуация, също се „помнят“ (подсъзнателно). И така, ако ние възприемаме дадена миризма, с това предизвикваме в подсъзнанието спомени. Действието на етеричните масла - отпускащо, хармонизиращо и активизиращо подсъзнанието, сигурно има връзка и с тези асоциативни познавателни процеси.

При все че вкусът и миризмата на подправките вече дават обяснение защо те могат да повлияят на душата ни, все пак науката за лечение с подправки се възползва и от други техни свойства: многостранните им съставки се поемат от стомашната лигавица и влияят върху обмяната на веществата. Този първоначално телесен процес придобива обаче нов аспект, ако знаем, че някои подправки внасят хармония в хормоналния баланс, който пък влияе на нашия емоционален живот. Към това се прибавя и фактът, че „чистото телесните“ промени могат да имат емоционални въздействия. Подобряват ли се телесното състояние на активирание, ние се чувстваме по-активни.

Дотук говорихме най-вече за материални процеси. Но също толкова важни са и енергетичните въздействия, които подправките имат върху нас. Този аспект на науката за лечение с подправки (особено във връзка с хомеопатичните лечебни подправки) е от голямо значение.

ШВАРЦ и ШВЕПЕ
„Лечебни подправки“

Съхранение на билките

Лечебните растения трябва да се сушат на сенчесто място, като често се обръщат. За подложка използвайте естествен, проветрив материал. Идеална е например дъска, но също така и хартия. Никога обаче не слагайте билките върху найлон, фолио или пластмаса. Не бива да съхраняват растенията повече от една година. Това не е проблем, защото може да си ги набавяте всяка година в свежо състояние.

Правилният момент за прибиране в бурканчета или картонени кутии след изсушаването е при намаляваща

Луна независимо от датата на събирането или брането. Никога не пълнете съдовете при нарастваща Луна, защото има опасност билките да загинат.

Най-добри за съхранение са бурканчета от тъмно стъкло или хартиени пликче. Растенията остават сухи, ароматът им се запазва дълго, съставките им се съхраняват. Билките трябва да се съхраняват на тъмно, тъй като светлината им влияе неблагоприятно.

Растенията се изсушават за различно време. Затова внимавайте: билките, събрани при нарастваща Луна, трябва да престоят в процеса си на съхранение и по време на период на намаляваща Луна.

(Продължение от миналия брой)

На излизане от борвата горичка поляните, които ни изненадаха (като естествени писти), и малкото островче брезова горичка привнесоха нови нюанси в нашето пътешествие. Колко е хубаво, когато погледът ти привикне с нещо живо да се явяват нови, неочаквани образи пред сетивата ти, които освежават със своето си излъчване познатата картина.

Малко се полутахме с посоките, но след като намерихме колата, отидохме в стопанството на бай Вълчо в с. Хлябово. Тук за първи път добих реална представа колко

са 10 декара земя в действителност. И най-много се трогнах от малкото езерце - досущ като в книгите на Анастасия. Водата е в природата ми и непременно желая горещо в нашата родина да създадем своето малко, дивно езерце. Бай Вълчо ни подари невероятно голям и пълен с живот орех.

Срещата с долмена на Учителя беше още по-възбуждаваща за мен и разтърси с още по-голяма сила всяка клетчица от моята човешка същност. Пътят към този долмен беше живописен по своему. Бадемовата горичка порадва сетивата ни с багрите и ароматите си. Минахме и през малка рекичка с акации и полещичка стигнахме до Учителя. Този долмен си приличаше с първия край пътя. Но сърцето ми се сви, като видях как се руши (вътрешните стени бяха паднали, капакът отместен).

Наистина пожелах мислено да разкъфти и тази светиня като първата - да си личи, че ние, съвременните потомци, сме разгадали смисъла на долмените, че сме почувствали силата на нашите прародители и че нашата мисъл е направила така, щото всеки, който пожелае, да се срещне с Мъдростта на миналите цивилизации, да бъде окрилен от загрижеността и любовта на днешните признателни деца.

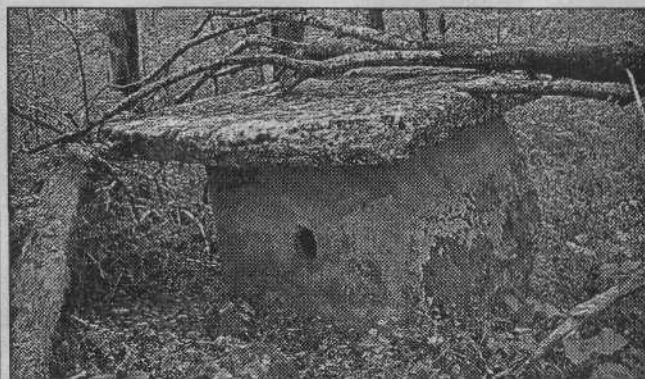
МОЕТО ПЪРВО ДОЛМЕНОПЪТЕШЕСТВИЕ - II ЧАСТ

Тук новото, което видях, бяха формите на камъните - заобленият свод и ъглите в долния край. Интересното беше за мен и че с невъоръжено око можехме да видим още два долмена. Явно мисълта на дедите ни е била толкова светла и толкова силна, че са знаели, че всичко във Вселената е добро, когато е в хармония с цялото. Там научихме и за „космическото летище“ с чудните бели камъни и за това, че тази земя изобил-

уетих ярко нечие енергийно присъствие, се представих и освободих въпроса от мислите си. В Съзнанието ми веднага дойдоха прочетените мисли на Анастасия - „възпитанието започва от САМИТЕ НАС!“. Когато ние с Пами станем истински щастливи, когато сътворим Пространството на Нашата Любов, тогава и децата ни ще бъдат окрилен и вдъхновени от порива на новата Сила.

За миг пред вътрешното ми поле се мярна фрагмент от някакъв общ празник. На сцената танцуваха вихрено нашите деца. Аз стоях много близко до подиума и като в несъвст поемах от личистата енергия на огнения им танц и едновременно с това виждах между гънките им танцуващи нозе лица на сияещите хора от публиката. Погледът ми пробягваше по тези лица. Сред непознатите видях Пами, после Валя. Всички се радваха и преливаха от щастие...

После картината се изгуби и мисълта ми сама политна в друга посока. Без да моля, видях зримо нашето близко бъдеще. Пред мен се разстилаха багрите на цветущата ни градина. Бях изумена от играта на цветовете и формите. Всеки стрък трева, всяко дъхаво цвете, хрътче и чисто дърво сякаш преливаха едно в друго. Чувството на Велика слатост умиротворяваше всичко наоколо. Всяка частичка вибрираше в хармонично единство с Цялото! Сред тази дивна картина видях самата себе

си. Зад гърба ми топло ме пазеше дъхът на нашия нов дом. Но най-възбуждащото бе, че аз държах в ръцете си... нашия нероден Син. Малкото му телце потръпваше в skutа ми. Аз се приближих бавно към моя Любим и му подадох детето. Дарявах го с дългоочаквана рож-

ба. Моят съпруг много обича нашите две дъщери и заедно с това отдавна мечтае и мисли за душата на своя нероден Син. Радостта и щастие от Сътворението ни обгръщаха отвсякъде. Около нас и в нас самите живееше енергията на Любовта. Съзрите сами потеклоха от мене... Плачех от умиление и щастие! Разбирах, че в душите на нашите дъщери живеят Души на Ангели! В родените потомци ще се събужда Истината, а в неродените ще е втъкана Мъдростта на Вековете. Господ ни е дал на нас, човечите, да изпитаме радостта от материализацията на Сътворението... Всичко, което е сътворил, го е предал на своите обични деца. Зная, че времето на разсъмването е дошло и вече сама виждам как Новата цивилизация призовава с Огнената си Мечта душите ни. И всеки сам ще избира пътя си...

Съзрите продължаваха да се стичат по бузите ми, а слънцето, което кротко се беше притулило, ме стопли с лъча си. Сякаш със своята нежна милувка искаше да поеме съзречките ми с дъха си... Приех този Небесен Благослов с Благодарност! Цялата преливах от топлина, нежност, щастие и много Любов... Най-големият дар, който може една жена да даде на Любимия, е родената в плът душа на Дете!... Вдъхновена от посланието на Образа, бавно се връщах „тук и сега“. Имах усещането, че се събуждам, а светът край мен беше облян в нова

споделя изживяното. То беше дълбоко и лично... Крачехме леко по познатия път и с всяка измината стъпка разбирах, че едва когато новият свят заживее в материалния, тогава ще сме готови с Пами за новото слияние, защото вътрешният ни настрой ще бъде различен. И на своето парче Земя, когато „започнем да живеем щастливо“, ще дойде по естествен начин зачатията и тайнството, наречено Рождение!...

Така се случи, че с Боби се отделихме за малко сами. Разказах й в основни линии за Образа, който изживях. Почувствах я много близка и с нейното решително и ясно „И така ще бъде, сигурна

съм!“ възтържествува в мен спокойствието и увереността на зримия видян Образ. Всичко живее първо в мислите ни, а отпосле го виждаме в материалния план!

След като се разделихме с бай Вълчо, потеглихме към Любимец. В колата запомних отчетливо силното вътрешно желание на Валя да намерим и открием за нас и за света долмените край с. Оряхово. Решихме някъде да направим „разбор“ на изживяното, но по-скоро се получи чудесен епilog на първото ми долменопътешествие. Чудните камъни край Йерусалимово, които много пъти съм виждала през прозореца на колата, сега ни приемаха гостоприемно. Толкова е дивна Мисълта ти, Господи! Ти знаеш как да зареждаш сетивата ни със Сила и Енергия!

Пред нас се откриха

*Скъпи съмишленици, в красивото вълшебство, наречено живот, ние пътуваме един към друг. Търся ви и ще ви намеря! А когато погледите ни се срещнат, ние непременно ще се „познаем“!
Нали?!...*

С приятелски Благослов!
Маринела АРАБАДЖИЕВА, ПЛОВДИВ

ПЪРВОРЕЧЪТ

- Кой си, ти, творец? Защо твоята музика, поезия, картини карат душата да затрепти? Кой ти е дал силата, която ни кара да преосмислим живота си? - Почти крещейки, задавах безмълвно въпросите, когато слушах музиката, вдъхновена от звънящите образи на Анастасия.

Отговорите дойдоха от безбрежието на времето и простран-

ството.
- Аз съм този, който си ти. Ти се вълнуваш, защото твоята душа трепти в унисон с моята. Нашият Баща е дал на всеки сила да бъде творец като него. Диалогът продължи:
- Влюбена съм в теб, творец. От очите ми капва срамежлива сълза на осъзнаване, слушайки твоето творение. Искам да бъда като теб. Помогни ми!

- Любовта е основата на творчеството. Пусни душата си да лети във вихра на вдъхновението. Остава я да се слеет с порива на творците. Почувствай творец! Виждаш ли красотата?

- Мо аз не пея добре като теб. Никога не съм създавала музика. Не блестя с никакви таланти. А красотата - тя ту се появява, ту изчезва.

- Нима нашият създател е пожелал да даде по-малко на теб, отколкото на мен? Кой любящ родител би предпочел

едното си дете пред другото? Запазвай красотата! Тя е във всичко и всички. Няма рецепти за творчеството.

- Казват, че най-възбуждащите творби са създадени от страданието. Трябва ли да страдаш, за да получи вдъхновение?

- А какво според теб е страданието? Това не е ли пътят на осъзнаването? Не е ли то разминаване между порива за красота, хармония, любов и живота, който сами си създаваме? Напиши за пътя, създай музика и картини за него. Всяка

същите по структура камъни, които, както Пами правилно отбеляза, приличаха на дъно на море. Дъно, което е придобило нова реалност. Слязохме до реката с жълти букети в ръце и там живото пак ни радваше с многообразието си и с пълнотата си. Красив заек изскочи буквално изпод нозете ни. Долу реката шумолеше, а малко след завоя и кравиците пасяха кротко. Времето не беше просто стихнало, то беше ЗАМРЯЛО! Камъните, поели от благата слънчева светлина, сега отдаваха Енергията си към нас. Боби се разкри пред мен със своя сън за Пътя в живота й! Човек може да почувства другия по съкровените послания, втъкани в съновиденията. Най-хубавото беше, че преди да си тръгнем, поседнахме четиримата и към финалните мисли, че ще го бъде в този любим край нашето

родово селище. Слънцето ни дари с Благослова си! На заник, вече скривайки се, то намери сили, за да ни разкаже и покаже, че Божията сила, Воля, Енергия и Благослов СА С НАС!!!

Колата спря на автогарата в Любимец. Трябваше да изпратим Боби. Валето излезе да попита как се движат в неделя автобусите за Свиленград. Пами и аз се сбогувахме с новата си приятелка. Подадох ръката си от колата и очаквах да чуя нещо познато, в духа „беше ми много приятно“, „до скоро“, когато край Йерусалимово, които много пъти съм виждала през прозореца на колата, сега ни приемаха гостоприемно. Толкова е дивна Мисълта ти, Господи! Ти знаеш как да зареждаш сетивата ни със Сила и Енергия!

Пред нас се откриха

С приятелски Благослов!
Маринела АРАБАДЖИЕВА, ПЛОВДИВ

От стр. 1

Скоро вие ще препълните нашата страна, както се препълват реките след могъщ порой от небето, който никога не е очаквал. А моят народ е един отлив без прилив.

Не, ние сме различни раси. Нашите деца не играят с вашите.

Нашите старци не разказват същите приказки като вашите. Към вас Господ е благосклонен, а ние сме изоставени.

Ще разгледаме вашето предложение да купите земята ни... Ще размислим. Но няма да ни е лесно. Защото тази земя е свята за нас.

Ние се радваме на тези гори. Не зная - нашето мислене изглежда различно от вашето. Блестящата вода, която се движи в ручейките и реките, не е само вода. Това е и кръвта на нашите предци. Ако ви продадем земята си, трябва да знаете, че тя е свята. И трябва да кажете на децата си, че е свята. И всяка игра на светлината в яските води на езерото е напомняне за живота на моя народ. Бълбукането на водите е гласът на моите предци. Реките са наши братя. Те утоляват жаждата ни. Реките носят нашите канути и хранят нашите деца. Ако ви продадем земята си, вие трябва да помните и да научите децата си, че реките са наши братя, а също и ваши. И трябва да бъдете добри към тях, както и към другите си братя.

Червеният чопек все отстъпваше пред движението на белия човек. Както ранната мъгла отстъпва пред утринното слънце. Но прахът на нашите бащи е свят. Техните гробове са свято място. Тези дървета и тези хълмове са свети места. Ние знаем, че белият човек не разбира нашето мислене. За него всички части на земята са еднакви, защото той е чужденец навсякъде. Той идва през нощта и взема от земята това, от което има нужда в момента. Земята не му е брат. Тя му е враг. И когато я завладее, той продължава нататък. Той изоставя гробовете на бащите си и това не го безпокои. Той краде земята на децата си и това не го безпокои. Гробовете на неговите бащи и правото на живот на неговите деца са забравени от него. Той се отнася към майка си - земята, и към брат си - небето, сякаш са неща, които могат да се купят. Сякаш са овце или блестящи мъниста. Неговият глад ще погълне земята. И след него ще остане само пустиня. Не зная, ние сме различни от вас. Като гледам градовете ви, очите ме болят. Може би защото сме диваци и не разбираме. В градовете на белите няма тишина. Няма място, където може да се чуе разпукването на листата през пролетта, нито бръмченето на насекомите. Може би аз съм дивак и не разбирам нещата. Но градският шум ранява ушите ми. Как може да има нещо хубаво в живота, щом не може да се чуе самотният вик на

НИМЕ СМЕ ЧАСТ ОТ ЗЕМЯТА

козодоя или шумът на жабите в блатото през нощта. Аз съм червен и не разбирам. Индианецът обича тихия полъх на вятъра над езерото, дъха на нашите предци. Учете децата си, както ние учим нашите, че земята е наша майка. Когато хората плюят върху земята, плюнката се връща върху тях самите. Ние знаем, че земята принадлежи на хората, а хората принадлежат на земята. Това знаем ние: всички неща са свързани едно с друго. Както еднаквата кръв свързва едно семейство. Тона, когото поразява земята, ще поразят и синовете на земята. Не човекът е създал тъканта на живота. Човекът е само една нишка в нея. И каквото направите на тъканта, правите го на себе си.

Не, денят и нощта не могат да живеят заедно. Нашите мъртви живеят в сладките реки на земята. Идват отново през пролетта с тиха стъпка. Тяната душа е във вятъра, който бразди езерата. Ще обмислим намерението на белия човек да купи земята ни. Но моят народ пита - какво иска белият човек. Как може небето или топлината на земята да бъдат купени? Или бързината на антилопата? Как можем ние да продадем тези неща и как можете вие да ги купите? Можете ли да правите каквото си поискате със земята само защото червеният човек е подписал едно парче хартия?

Можете ли да си купите отново бизоните, когато и последният от тях бъде убит? Ние ще обсъдим вашето предложение. Знаем, че ако не ви продадем земята, вие сами ще си я вземете. Ние сме диваци. Но белият човек, като притежава силата, си мисли, че той вече е Господ. Защото земята е Господ. Как може човек да притежава своята майка?

Ден и нощ не могат да живеят заедно. Затова ще обмислим вашето предложение да отидем в резерват. Там ще живеем в уединение и мир. Не е толкова важно къде ще

прекараме остатъка от дните си. Нашите деца видяха бащите си победени и унижени. Нашите воители бяха посрамени. След пораженията те прекарват зле дните си - тровят своите тела със сладки храни и силни напитки. Не е толкова важно къде ще прекараме остатъка от дните си. И не са останали много дни за нас. още малко, няколко зими, и няма да остане нито едно дете на големите племена, които някога живеяха по тази земя, а сега останаха малки групи да бродят по горите, нито едно дете няма да остане да скърби върху гробовете на моя народ. Един народ, който някога беше така силен и пълен с надежда, какъвто е сега вашият.

Можете ли да правите каквото си поискате със земята само защото червеният човек е подписал едно парче хартия?

Можете ли да си купите отново бизоните, когато и последният от тях бъде убит? Ние ще обсъдим вашето предложение. Знаем, че ако не ви продадем земята, вие сами ще си я вземете. Ние сме диваци. Но белият човек, като притежава силата, си мисли, че той вече е Господ. Защото земята е Господ. Как може човек да притежава своята майка?

Ден и нощ не могат да живеят заедно. Затова ще обмислим вашето предложение да отидем в резерват. Там ще живеем в уединение и мир. Не е толкова важно къде ще

прекараме остатъка от дните си. Нашите деца видяха бащите си победени и унижени. Нашите воители бяха посрамени. След пораженията те прекарват зле дните си - тровят своите тела със сладки храни и силни напитки. Не е толкова важно къде ще прекараме остатъка от дните си. И не са останали много дни за нас. още малко, няколко зими, и няма да остане нито едно дете на големите племена, които някога живеяха по тази земя, а сега останаха малки групи да бродят по горите, нито едно дете няма да остане да скърби върху гробовете на моя народ. Един народ, който някога беше така силен и пълен с надежда, какъвто е сега вашият.

Можете ли да правите каквото си поискате със земята само защото червеният човек е подписал едно парче хартия?

Можете ли да си купите отново бизоните, когато и последният от тях бъде убит? Ние ще обсъдим вашето предложение. Знаем, че ако не ви продадем земята, вие сами ще си я вземете. Ние сме диваци. Но белият човек, като притежава силата, си мисли, че той вече е Господ. Защото земята е Господ. Как може човек да притежава своята майка?

Ден и нощ не могат да живеят заедно. Затова ще обмислим вашето предложение да отидем в резерват. Там ще живеем в уединение и мир. Не е толкова важно къде ще

не общата съдба. Възможно е все пак да се окажем братя. Ще видим. Ние знаем едно, което може би и белият човек един ден ще открие - нашият Бог е същият бог, вашият. Вие може би мислите, че и него го притежавате. Както имате желание да притежавате земята ни. Но това не е възможно. Той е бог на всички хора - и на белите, и на червените. Тази земя е ценна за него. Да мърсиш земята значи да не уважаваш нейния създател.

И белите ще си отидат като всички останали племена. Ако продължавате така да замърсявате леглото си, някоя нощ вие ще загинете в собствената си мръсотия. Но докато загивате, вие излъчвате светло сияние чрез силата на Бога, който ви доведе в тази страна и ви определи да владеете над нея и над червения човек. Тази ваша съдба е загадка за нас.

Когато всички бизони бъдат унищожени, мустангите - уловени, девствените гори - наситени с мизерията на много хора, когато просторът над всички хълмове бъде наранен от пеещите жици, когато вече ги няма храсталациите, когато го няма орела, когато кажем сбогом на бързите коне, това ще е край на живота. И началото на новия живот.

Господ ви даде да владеете над животните, горите и червения човек по някакво странно съображение. Неговият план за нас е загадка.

Може би бихме разбрали, ако разбирахме за какво мечтае белият човек. Какви надежди предава той на децата си в дългите зимни нощи. Какви мечти запалва в техните умове.

Ние сме диваци и мечтите на белия човек са тайни за нас. Затова ще вървим по наш собствен

път. Защото повече от всичко друго ние ценим правото на всеки човек да живее както той сам желае. Независимо колко е различен от своите братя.

Не е много това, което ни свързва. Ще обмислим вашето предложение. Може би в резервата ще можем да преживеем по наш начин остатъка от дните си. Когато последният червен човек изчезне от тази земя и спомени за него остане само сянка на облак над прерията, по тези брегове, по тези гори ще остане завинаги духът на моя баща, ще бъде жив завинаги. Защото моите предци обичаха тази земя, както новороденото обича ударите на майчиното сърце. Когато ви продадем земята си, обичайте я така, както ние я обичаме, грижете се за нея, както ние се грижим. Запазете спомените за земята такива, каквито са сега, когато я взимате. С цялата ваша сила, с целия си дух и цялото си сърце я запазете за вашите деца, обичайте я.

Така, както Господ обича всички нас. Понеже ние знаем едно - Бог е един за всички ни и тази земя е свята за него. Не може белият човек да избяга от общата съдба. Така че може би все пак сме братя.

Ще видим...

Превод:
Вл. БОГДАНОВА,
Вл. ЛЕВЧЕВ
Изпратил:
Крум СИРАКОВ

Вестник „Родово имение“ се издава с любезното съдействие на Екодружение „ЖИВ ДОМ“

Форум
www.viavita.net/jivdom

Главен редактор
Атанас Панчев
Зам. главен редактор
Мария Стаева

Редакционен колектив:
Константин Стамболиев
Сергей Инджов
Пламен Петев
Красимир Нотев
Стефан Йорданов
Рени Радева

Адрес на редакцията:
1172 - София
кв. „Дианабад“
ул. „Никола Габровски“ № 1
Хотел „Диана 1“
ет. 6, ап. 62
тел.: 02/962-16-85
962-16-86
факс: 962-16-87
e-mail: rodimienie@yahoo.com

Издава
„Издателска къща
Новата Цивилизация“
ЕООД - София
НВБ банка
„Биохим“ - АД,
централно
управление - София
С/ка 1031647309
Код 66096608

Отдел разпространение:
0888/693359

The Vegi Home
ВЕГЕТАРИАНСКАТА КЪЩА
бул. Патриарх Евтимий 10
работно време:
от 11.00 до 24.00 часа
e-mail: home@vegihome.com
www.vegihome.com

СКЪПИ ЧИТАТЕЛИ,

Нашата амбиция е този вестник да се превърне във ваш вестник. Вие фактически да го списвате. Искаме страницата „Съмишленици“ да заеме по-голяма част от вестника. Благодарим ви предварително. Няма да откажем, ако ни помогнете и финансово. Пишете ни. Споделете с нас мнението си за вестника. Дайте своите препоръки към нас.

От редакционния колектив